♦ bloc - notes ♦

Culisele

Scandalurile cari urmează după matchurile de football, au ajuns aproape regulă. Mai cu seamă în provincie. Escortele de înjurături, pietre și ciomege cari formează epilogurile acestor matchuri, ne-au creiat o faimă deosebită în acest domeniu.

La un moment dat — după ce răzbise până la noi ecoul împușcăturilor dela Brașov — ne simțeam în al șaptelea cer. Mai bine zis în noul continent, crezând că am egalat performanțele sud-americanilor.

Dar iată că o telegramă venită eri, ne-a spulberat acest eșafodaj de iluzii.

La un match, într'un oraș din streinătate — spune telegrama — un jucător a fost linșat, pentrucă... a marcat un goal.

Ce spuneți de asta?

Am fost depășit cu mult.

Ce huidueli, ce capete sparte.

Crimă pentru un goal!

Evenimentul a fost comentat aseară la federație, dându-i-se cuvenita amploare.

Jucătorii cari se aflau pe sălile federației au început o veritabilă șuetă pe chestia aceasta macabră.

Zăinescu, spune la un moment dat:

— Mare noroc a avut Vulcănescu dela noi. A presimțit el se vede ceva, și s'a lăsat de înaintare...

La care Vaida i-a răspuns prompt:

— Chiar dacă rămânea înaintaș, tot nu era nici un pericol. Niciodată n'ar fi fost omorât...

Finalul acestei șuete l-a dus d. maior Gică Brezeanu:

— După crima aceasta, cred că «Gazeta Sporturilor» va desființa clasamentul goal-getterilor, care'n condițiile acestea constitue o veritabilă listă neagră!...

*

Ultimul match de box, filmat, a fost întâlnirea între Joe Louis și Tommy Farr. Am «vizionat» — cum spun «cinefilii» — acest film, eri.

Mărturisesc că matchul nu a fost strălucit. Dar dacă nu a fost execrabil, în schimb a fost prost filmat. Operatorul, prost inspirat, își îndrepta regulat obiectivul încât fazele nu puteau fi decât bănuite de spectatori. Iar rezultatul matchului cred că a coincis cu o decizie eronată a juriului. Căci începând din repriza șasea, Tommy Farr a fost într'o permanentă ofensivă într'un neîntrerupt avantaj.

Seara, în hall la Capitol, mă plângeam d-lui Gusti, care e specialist în matchurile de box filmate.

— D-le Gusti, am văzut azi matchul Tommy Farr — Joe Louis. Să-ți spun drept, dar nu știu cum te-ai inspirat să nu aduci filmul.

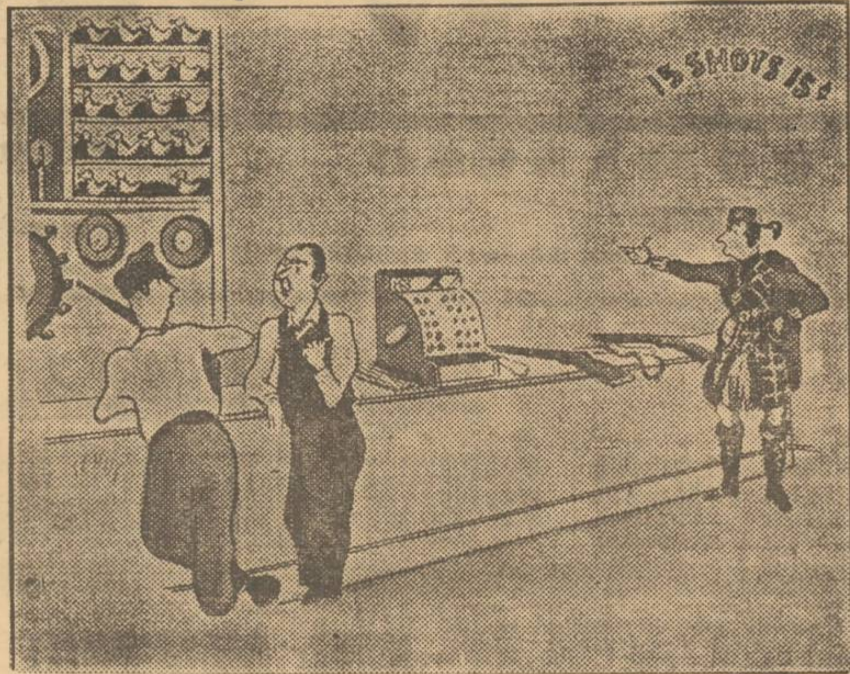
— Nu l-am adus din... prudență.

— Prudență? Dece prudență?

— Pe lângă că nu s'a văzut mare lucru din tot matchul, dar dacă aduceam acest film, după decizia pe care s'a dat, riscam ca spectatorii să arunce cu scaunele în... juriu!

Interim.

Spirit econom

— Ce-i cu scoțianul ăs ta?
— Vine mereu aici și spune «Bang»...

C. E. C.

Adunarea generală a Cupei Europei Centrale, va avea loc la Roma, în dimineața finalei Lazio — Ferencvaros.

Importanța acestei ședințe a trecut dincolo de celelalte întruniri ale forului care veghează peste buna desfășurare a celei mai mari competiții europene.

Retragerea Elveției a pus în comitetul C. E. C. probleme grave, pe care ședința din 24 Octombrie este chemată să le soluționeze.

In presa sportivă a tuturor țărilor participante s'a scris din belșug despre această adunare. S'au emis păreri, s'au pus probleme de ordin technic și financiar, s'au deslănțuit principii.

Unii au fost pentru, alții contra majorării numărului echipelor. Ungurii — finaliști — au avut însă un loc. Italienii — finaliști și ei prin accident — le-au urmat pilda. Fiecare a petiționat, toți au propus.

Din anul trecut România, însoțită de Jugoslavia, a participat în C. E. C. Ne-am profilat și noi cu echipa campioană.

N'a uitat credem nimeni lupta titanică pe care am dus-o pentru a ocupa acest loc. Au fost nevoie de pertractări obositoare, de deplasări costisitoare, de discursuri abile și convingătoare pentru ca România să fie admisă în C. E. C.

Și am fost admiși...

A venit data disputării matchurilor. Ghinion — sau noroc poate — Venus a avut de adversar pe Ujpest. Dar nu un Ujpest obișnuit, ci un Ujpest în cea mai splendidă formă. O echipă dinam, care a produs și mai departe impresie. Venus a fost învins. Dar cum? Dramatic, după o luptă eroică. Am pierdut și la București — unde puteam câștiga mai mult sau mai puțin ușor — am capotat și la Budapesta. Am arătat însă că suntem cineva. Am demonstrat că soccerul nostru a atins nivelul celui din Occident.

Dar mai este un punct. O problemă pe care pontifii acestei competiții pun mai mult temeiu decât pe rezultate: partea materială. Aci am trecut examenul «magna cum laudal».

C. E. C-ul și-a continuat desfășurarea. Au fost incidente penibile în Austria. Manifestațiuni cari la noi nu pot avea loc niciodată. Italia s'a supărat. Austria s'a burzuluit. Jucătorii s'au bătut. Spectacol penibil.

S'au terminat și aceste tragedii pentru «copilul» lui Hugo Meisel. A venit finala, și adunarea generală. Elveția s'a retras. Au rămas libere două locuri.

Cum era și natural România și Jugoslavia și-au cerut dreptul: participarea cu câte două echipe. Sunt și alte păreri. Le-am discutat la timp. Acesta este în mic, istoricul participării noastre în C. E. C.

Iată însă că eri a survenit o nouă lovitură. D. dr. Gerö, urmașul lui Meisel, personajul de tristă memorie care a fost împotriva noastră și la acceptarea în Cupă, s'a supărat subit și a anunțat că nici în ruptul capului nu acceptă propunerea României și Jugoslaviei.

Ințelegeți gravitata faptului, când pentru o hotărâre adunarea generală are nevoi de UNANIMITATE.

D. Gerö uită însă multe lucruri. Trece cu vederea o serie de circumstanțe nu prea fericite pentru footallul austriac. Și socotim că este bine ca acum, când d-sa s'a protopit apărător al conservatorismului încăpățânat pe care îl credeam înfrânt, că este bine să spunem lucrurilor pe șleau.

Veto-ul d-sale — dacă se va traduce în fapt — va avea consecințe nefaste pentru Austria în primul rând. De bine de rău echipele austriace găsiseră la noi un debușeu bun. Nu mai departe decât acum câtva timp s'a organizat un mare turneu cu Admira și Austria, care a adus în buzunarul austriacilor multe și oportune sute de mii de lei. Dacă nu ne înșelăm, una din echipe — Admira — a fost angajată în urma unor disperate apeluri de faliment financiar.

Silviu Herescu

(Continuare în pag. III-a)

PROBLEMELE SPORTULUI ROMANESC

Atletismul în provincie

Din Cluj aflăm că polisportivul club «Universitatea» prin d. Boitor dorește să reînființeze secția de atletism.

Din nefericire însă, spre a păși la această realizare, clubul are nevoie de directive statutare și materiale necesare.

Pentru aceasta, face apel la Federația română de atletism de a-i trimite un regulament de organizare și, pe cât posibil, fonduri pentru procurarea materialului.

Deasemeni, din Bazargic nu vine vestea că doi inimoși admiratori ai atletismului, d-nii cpt Sima și profesor Prunescu, vor să pună temelia unei grupări atletice care să difuzeze acest sport în rândurile tineretului din Cadrilater.

La Iași, ex-campionul național pe 400 m. d. inginer Schaechter, care s'a stabilit aci, vrea să creieze în cadrul grupării Textila, o secție de atletism care să lucreze intens la extinderea acestui sport în capitala Moldovei.

In consecință F. R. A. atunci când i se întinde mâna din toate părțile, are datoria să intre imediat în corespondență cu cei sus arătați și să vină cu sfatul și cu ajutoarele necesare pe cari le reclamă grupări noi servind astfel așa cum trebuie atletismul românesc.

Suntem încrezători în spiritul de înțelegere al d-lui Ion Cămărășescu, președintele F. R. A, care n'a precupețit nimic pentru desvoltarea și popularizarea sportului pe care îl conduce.

Memoriile lui Alex. James

In memoriile sale, cari se publică actualmente în Anglia, Alex. James povestește cum «dictatorul» Arsenalului, Herbert Champan, l-a angajat pentru 9000 lire sterline și ce deziluzie a cauzat el atât managerului cât și suporterilor Highburg.

«Am venit la Arsenal înconjurat de o faimă și o publicitate extraordinară încât publicul deabia aștepta să mă vadă.

Jocul pe care l-am furnizat în matchul de debut a fost într'adevăr lamentabil.

Intr'o dimineață a sosit la sediul clubului un pachet adresat mie și în care se afla o pereche de ghete de football făcute praf (uzate).

Biletul care le însoțea îmi recomanda: primește acest cadou. El te ironizează în deajuns. D-ta ești la fel de uzat ca și ele

FERNET BRANCA
sporește pofta de mâncare

Am văzut super-atleți practicând sportul cel mai spectaculos, dar și cel mai violent, pentrucă anual numără 30 de morți

este titlul unui interesant reportaj trimis din New-York, de d. Gaston Bénac

Excelentul cotidian parizian „Paris-Soir" a publicat sub iscălitura d-lui Gaston Bénac un interesant reportaj asupra footballului american.

New-York... Octombrie

Sezonul de football începe la 2 Octombrie — mi se spusese la sosirea mea la New-York. Nu durează decât 2 luni dar pasionează toate statele federale și strânge mulțimi enorme în tribunele celor mai mari stadioane din lume.

E un spectacol sută'n sută american!

Și cum eram atunci în a doua parte a lunei Septembrie, am vrut să încep cu începutul: Să asist la antrenamentul echipelor mari, înainte de începerea sezonului.

Dar mai întâi un cuvânt despre numele acestui joc care n'are nimic din football-ul european și care se leagă, mai curând de rugby-ul nostru adică de rugby-ul britanic, totuși, cu mai multă vigoare și... cu mai multe întreruperi.

Istoria acestui joc începe în... Anglia — îmi spune un confrate dela «Daily Herald», technician al acestui joc.

Football-ul astfel cum îl practică europenii a fost introdus în America în 1860, rugby-ul în 1872, de către colegiul din Montreal care a provocat universitatea din Harward, în 1874 cu care a făcut match nul (0—0).

Din acest moment Harward a declanșat mișcarea și un an mai târziu „universitatea din Jele părăsea football-ul pentru rugby.

Doi ani mai târziu s'a desfășurat o mare întâlnire și s'a creat un campionat inter-universitar, care contopi ambele jocuri într'unul singur.

Regulile au fost schimbate, căci americanii nu considerau cele 2 jocuri destul de atletice și astfel se născu footballul american, ale cărui reguli sunt — după cum se știe — foarte complicate.

TREBUE SA TE DAI LA OM...

Principiul esențial al jocului nostru — spune alt specialist, — este că nu se joacă pentru stăpânirea mingei, dar ca să învingi omul.

Mingea nu e decât un pretext! Ea este, deasemenea, un simbol care concretizează situațiunea actuală a forțelor, ca și comisarii de schimb, la ștafete, ea arată precis poziția adversarilor.

Și adaugă — football-ul american, în contra tuturor aparențelor este un sport individual, care se joacă, unul contra unul și dacă ai învins un rival, mai rămâne întotdeauna un alt om pe care trebue să-l pui la pământ. E deci singurul sport care se poate compara cu boxul.

De altfel aci, sporturile preferate sunt sporturile individuale. Toate acestea ne-au părut puțin paradoxale.

Cel mai puternic dintre sporturile de echipă, calificat drept sport individual...

Dar să mergem împreună să asistăm la o ultimă ședință de antrenament a universității din Columbia pe stadionul din Bekerfields, afară din oraș acolo unde Manhattan sfârșește într'un decor de verdeață la confluența râurilor Harlem și Hudson.

Nu poate ori și cine să asiste la antrenamentul jucătorilor de football ai unei universități din cauza antrenorului care învălue de mister, pregătirile celor aproape trei sute de combinații de sisteme de joc.

Astfel sunt nevoit să arăt permisul de ziarist, și să explic de zece ori curățenia intențiilor mele și să promit de a nu face fotografii, consemn pe care dealfel, nu l-am ținut.

— Ia gândește! — îmi spuse Curt Riess, râzând, — ai putea să desvălui și să vinzi universității din Standford sistemul nostru No. 72, și asta ar constitui un dezastru!

Instrumente de tortură

La intrarea terenului de antrenament se află tot felul de instrumente de tortură cari îți evocă inchizițiunea evului mediu.

Ghidul meu ocazional, îmi explică antrenamentul la sacul cu nisip, care face să sară sus un manechin pe care trebue să-l pui la pământ, în mai puțin de o secundă, trasul la jug și alte suplicii de acelaș gen, cari fac parte din antrenamentul de primăvară.

— Depe acum!

— Neapărat! Nu se joacă football decât 2 luni, dar antrenamentul durează 5 luni, Martie, Aprilie, Mai, August și Septembrie.

Restul timpului se caută miile de combinațiuni cari pot să se prezinte pe tabloul negru.

Astfel, un jucător care s'a pregătit tot anul nu va juca — poate mai mult de 20 sau 30 de minute în timpul sezonului.

ANTRENAMENTUL ESTE INGRAT

Aproape de marele stadion al universității din Columbia, pe terenurile de antrenament, în formă de terase, domnește o viață intensă.

Opt «coaches» (antrenorii) pun la lucru jucătorii, pe grupe, iar antrenorul general, — o celebritate a football-ului american — a cărui trecere dela New-York, la Kansas-City ar face tot atâta sgomot ca și o criză ministerială în Franța, conduce totul cu atitudine și vocea lui Max Dearly.

Doi jucători pornesc «crochetând» deținătorul balonului fiind precedat de un jucător care-i pregătește drumul; apărătorul trebue să-i «blocheze» pe amândoi, unul după altul.

Dar aceasta nu se face chiar după placul acestui improvizat Max Dearly, care răcnește cu un teribil accent nazal.

— Plecați ca și când ați saluta o femeie frumoasă pe Brodway!

Alăturea se exersează o plecare din mâini și pentru «passele» lungi pe cari «trei sferturile» dinapoi le fac înainte, jucătorilor cari s'au putut descotorosi de împresurarea adversarului și cari năvălesc spre buturi.

Și se repetă de 20 de ori, de 30 de ori de 50 de ori acelaș exercițiu.

Doar antrenorul vorbește. In jurul său, liniște absolută, ascultare oarbă.

Iată «passe» în cruce, care ar face geloase vedetele noastre de rugby; iată «placaje seci» — teribil de «seci», în felul celor ale lui Clément, excelentul «arrière» al Franței.

La început nu-mi explicam prezența lângă intrarea stadionului a sute de pneuri uzate, așezate pe două rânduri într'o linie lungă. El bine, iată cheia enigmei, dacă este vreo enigmă!

Un jucător bun, trebue să alerge 50 de metri, cu o iuțeală anumită, câte un picior în fiecare pneu. Asta ca să se învețe să fugă cu picioarele îndepărtate, să nu poată fi «agățat» decât de un singur picior și asfel să se poată libera și să-și urmeze cursa.

Jucătorii de football constitue — ne spune d. Little Lou, elita sportivă și atletică a Statelor Unite.

Un bilanț tragic

Pentru a fi un bun jucător de football trebue să fii solid, atletic, rapid, îndemânatec, să te exersezi la un lung și penibil antrenament de mai multe luni, și... să nu-ți fie frică de lovituri.

Câte odată trebue să te arunci cu capul înainte și să dobori unul, doi sau chiar trei adversari, în alte ocaziuni, să plachezi tot pe atâția, sau mai mulți.

Cel care nu are inima tare, care ezită fie și un sfert de secundă, trebue să cedeze locul.

Aceasta este de fapt o școală aspră de virilitate.

Dar ceeace nu am învățat în universități, căci se evită un astfel de subiect, este că victimele acestui joc sunt destul de numeroase.

Iată numărul accidentelor mortale începând cu 1931, anul record, cu 51 de morți.

In 1932 au fost 38 de accidente mortale, 36 în 1933, 26 în 1934, 33 în 1935, și 29 în 1936.

Cât despre picioare și brațe rupte, sunt nenumărate.

Și pentrucă suntem la statistică să spunem că sunt 320 de matchuri pe săptămână, 2560 întâlniri pe sezon, că un jucător nu dispută decât 3 matchuri pe an, că sunt aproape 80.000 de jucători de football în Statele Unite și că toți, sau aproape, sunt amatori.

Mai sunt și câțiva profesioniști — mi-a spus un antrenor dela Columbia, dar aceștia nu fac rețetă. Jocul lor este prea mecanic, nu destul de variat.

Ceeace face succesul este tocmai faptul că un jucător nu practică acest joc mai mult de trei sezoane.

Voga acestui sport e așa mare că în 2 luni publicul adunat se citează la un total de 18 milioane, adică 1 la 9 locuitori ai Statelor Unite.

Gaston Bénac

Psichologia footballului

Orice match de football trebuie să se termine la egalitate

Prin definiție, înaintașul centru este omul însărcinat cu marcarea goalurilor. Ori marcarea punctelor este însăși baza footballului.

Este deci important de a defini rolul acestui jucător, pe umerii căruia apasă o astfel de responsabilitate și de care — în mare parte — depinde victoria.

Conducătorii de cluburi și ziariștii sportivi, instinctv, clasează pe înaintașii centrii în două categorii: artiștii și jucătorii «în forță»

Artistul! Acest cuvânt ne reamintește o serie întreagă de vechi clișee, cari, — din fericire — încă rămân veridice: prin sângele său, prestigiul suveran, strălucitor și inegal. «First Vienna», «Admira», «Grasshoppers» furnizează — nouă din zece — jucători de rasă, veritabili artiști pentru orice post al înaintării.

Inaintașii, centrii, interi, aripe. Și prin definiție, trebue totdeauna înteles că este vorba de înaintași capabili de acțiuni unice, de un brio excepțional, de o calitate rară.

Un Ciolac, un Nicolas, un Tax, un Cociuban, un Keller și maestrul lor Sindelar, marchează câte odată goaluri atât de bine executate, atât de nete și atât de magistrale încât ating adevărate «capo d'opere» de maestrie technică.

Auzi adesea spunându-se:

«Cutare goal se datorește unei serii de mișcări individuale sau colective și — în special — unei combinațiuni pur cerebrale; ceeace înseamnă că spiritul joacă, la unii, un rol la fel de fecund ca și corpul. Se va spune că de partea fizicului intervine adresa, abilitatea technica și siguranța.

Origina acestor puncte depinde mai mult de instinct decât de rațiune.

Dar dacă raționamentul leagă între ele fazele unei mișcări ale atacului, se poate spune că el se manifestă deasemenea și în apărarea adversarilor. In consecință, raționamentul liniei de atac va fi neutralizat prin raționamentul «trio»-ului defensiv.

Mergând cu această premiză până la absurd vom ajunge la concluzia că orice partidă de football trebue să se termine cu un match nul.

Jocurile cari se termină cu învingători și învinși prezintă totuși această particularitate. In football, goalul ese rezultatul unei greșeli a adversarului. O greșeală aproape totdeauna are urmări.

Și nu greșeala este profund umană, nu trebue să ne mirăm că tuși de puțin când o echipă este învinsă cu 4-0 sau chiar mai mult.

Dar zero, la zero, rezultatul logic, pur, suferă din cauza legii universale a imponderabilului.

Deaceea rolul jucătorilor artiști își capătă toată importanța lor.

Un exemplu, desigur foarte simplist, va face să se înțeleagă rolul acestei funcțiuni naționale a artistului: Linia de atac în întregime a adus balonul la limita careului de «16». In fața lui întâmpină două linii de adversari: linia de mijlocași, linia apărării imediate. Exceptând portarul, se găsesc 5 oameni contra 5. Toate unghiurile de shot sunt închise. Un înaintaș poate shota cu 99 la 100 șanse de a trage peste bara tranversală a porții.

Acel unu la sută de șansă aparține hazardului, nu footballului.

Dar dacă linia ofensivă cuprinde un înaintaș centru «artist», acesta, în fața barajului uman pe care l are înainte, va avea cine știe ce inspirație în afară de orice logică și de orice «așteptare».

Nicolas, în cursul unei asemenea situații, într'un match Germania - Franța, a avut în trei rânduri consecutive asemenea inspirații neprevăzute.

Intr'un asemenea regim, matchul de football va deveni un bombardament, iar nu două tactici, două științe, două echipe.

In fața unei asemenea inspirații neprevăzute, chiar apărarea cea mai bună și cea mai experimentată, nu știe cum să reacționeze.

Dar, vai! O știm prea bine! Jucătorii de cea mai autentică clasă sunt câteodată direct catastrofali. Dacă inspirația nu-i ajută și este stupid să-i mustrezi când nu strălucesc pentrucă, prin definiție, fiind speculatori de situații momentane nu pot fi și generatori în acelaș timp, anihilează toată linia de atac.

Deficitul technic și moral pe care-l acumulează, nu găsește nici o altă compensație.

Pentrucă nu se poate spune că linia de atac joacă în 4 oameni, în timp ce «artistul» își caută inspirația!

O secundă de «inspirație genială» îl obosește pentru întreaga partidă. Nu! Exemplul său este dezastruos. O greșeală angajează alta. Lenea devine contagioasă.

Un artist distruge armonia morală a unei echipe sau o galvanizează, răcind sau încălzind energiile oamenilor din echipă.

In general, pentru conducătorii unui club angajarea unui «artist» este o loterie. Un joc de «riscă». De o parte acesta atrage publicul, dar în acelaș timp, riscă la orice match «catastrofal».

Pentru a diminua din neplăcerile acestei alternative, conducătorii trebue să apeleze la un artist, în măsura în care echipa sa este solidă, masivă condusă de o metodă netă și virilă..

In toate celelalte cazuri, mai bine să se lipsească.

In fotball, incertitudinea costă mai mult decât cel mai scump lux.

Acum «pătrunzătorii». Câteva nume sunt suficiente pentru a arunca o lumină asupra acestui gen de jucători. Baratki, Bodola, Meaza, etc...

Aceștia subordonează virilitatea, instinctului.

Ei acționează întâi și reflectează după aceia.

Un mare număr din eforturile lor rămân fără rezultat, dar însăși prin cantitatea eforturilor lor, trebue în cele din urmă să reușească.

Ei fac abstracție de adversari pentru a se măsura cu balonul.

Mulți dintre acești jucători pot fi considerați ca mediocri. Dar tocmai prin această mediocritate, se câștigă marile bătălii.

Acest lucru se vede la englezi și la austriaci.

Pentrucă o echipă, nu este numai 11 oameni, ci unsprezece unități, sudate printr'o disciplină.

De aci grandoarea și forța sa.

R. P.